

«Nazistene marsjerer» – spørsmål

Det er i innlegget 2. mars ikke brukt begrepene «nynazister» eller «nykommunister», men nazister er brukt tydeligvis ensbetydende med rasister. Da er spørsmålet om ikke de som tituleres «nynazister» ønsker denne betegnelsen for å bli lagt merke til. Undertegnede spør seg selv om det ikke er lettsindig omgang både med nazi- og kommunistnavnet, og om det er gjengs ikke å vite verken opphavet til nasjonalismen eller marxismen (kommunismen). Som kjent oppstod begge ideologier i samme tyskspråklige kulturområde som reaksjon på urett. Hvis det grunnlaget er uklart, så kan det studeres for eksempel i boken «Fragen an die deutsche Geschichte. Ideen Kraefte, Entscheidungen von 1800 bis zur Gegenwart». Der er de grunnleggende dokumenter avfotografert.

I utgangspunktet var ikke programmene ondsinnet (hvilke program av den typen er vel det?), men psykopater som Hitler, Stalin og flere despoter med dem har benyttet de udemokratiske programmene som springbrett for sine maktposisjoner. Medløpere er det dessverre alltid lett å skaffe seg for despoter i maktposisjon. Den som titulerer seg kommunist i dag ønsker vel knapt å bli kalt «stalinist».

Med nynazister menes tydeligvis «hitlerister» da nasjonalsosialismen i utgangspunktet ikke var rettet mot forskjell i trosbekjennelse eller rase med unntak for jødene. De ble nærmest solidarisk antatt å drive profitørvirksomhet på vanlige folks og nasjonens bekostning. Nazismen var jo til forskjell fra marxismen nasjonalistisk. Dette kan studeres i nasjonalismens program forfattet og underskrevet i München 24. februar 1920 av Anton Drexler. Grunnlagsdokumentene for marxismen (kommunismen) kan også studeres i ovennevnte bok.

Til slutt en smaksprøve fra Anton Drexlers naziprogram punkt 12: «Med henblikk på de uhyrlige offer i verdier og blod, som enhver krig fordrer av folket, må personlig berikelse på krig bli betegnet som en forbrytelse mot folket. Vi forlanger derfor at all gevinst på krig inndras.» I punkt 20 siste setning står det: «Vi krever at begavede barn av fattige foreldre på statens bekostning får utdanning uavhengig av foreldrenes økonomi og posisjon».

Det var selvsagt verken det tyske eller det russiske folk som var fylt av ondskap, men tilstrekkelig mange trodde på fengende, men udemokratiske, program og kom i hendene på psykopater med villige medløpere. Da diktatoren er etablert gir han sjelden angrefrist. En psykopat er som kjent en som er ufølsom for andres lidelser og utnytter med sluhet og smiger kynisk alle muligheter til å sikre seg posisjon og makt. Skal vi ikke

nå være takknemlige for vårt demokrati med «sikkerhetsventiler» mot maktsyke ledere?

Terrorisme mot annerledes tenkende og massedrap er jo like motbydelig om de begås mot egne landsmenn, andre nasjoner eller andre raser.

Knut Ihle

HD 22/3 -99